

Maurits Van der Poorten

Geboren op 16-10-1886 te Overmere

Overleden op 14-05-1966 te Lokeren

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

De grootte van een ziel wordt bepaald door de grootte van haar liefde. Zo groot is zij als zij liefde heeft.

Guardia.

Bid voor de ziel van Mijnheer Maurits Van der Poorten

weduwnaar van Mevrouw IRMA MARIA RAMAN

Voor het tijdelijke leven geboren te Overmere op 16 oktober 1886 en te Lokeren naar het eeuwige geroepen op 14 mei 1966. Gesterkt door de H.H. Sakramenten der zieken en de Pauselijke Zegen.

Lid van de Confrerie van het H. Sakrament en
de Kristelijke Bond van Gepenstoneerden.

In deze lente en zijn bloeiende mei voor ons allen een beeld van hoop, van nieuw leven, van vreugde, toch is ze voor onze familie de herinnering geworden aan een diepe pijn omwille van het heengaan van hun teergeliefde vader en grootvader. Ons geloof is in deze ogenblikken onze troost en sterkte: «Wie in mij gelooft, zal leven in eeuwigheid». Mocht de Lieve Vrouwe van deze milde mei, vader binnenleiden in de eeuwige vreugde, in afwachting van het blijde wederzien.

Maurits was een ingoede man, die geheel opging in zijn taak, zorgend in de wereld te staan. Zijn familie, vrienden en de geburen, de boerderij dat was zijn grootste bekommernis tot in zijn laatste uren, dat was voor hem alles. Daarom heeft hij, niettegenstaande zware tegenslagen in zijn leven o.a. het verlies van een kind in de lente van het leven zich nooit gespaard,

dag en nacht gesjouwd en gewerkt om aldus zijn levensdroom te verwezenlijken zijn bedrijf zo goed mogelijk uit te bouwen, vrienden en geburen te helpen waar hij kon, om hen aldus zo gelukkig mogelijk te maken. Met diezelfde taaië verbetenheid heeft Maurits zich dan ook de laatste maanden zonder bitterheid, maar zeer moedig voortgesleept naar stallingen, erf en kerk, waar hij O. L. Heer, wie hij dagelijks zijn betrouwen stelde, kost wat kost nog wilde ontmoeten in de zondagsmis, om gesterkt naar huis terug te keren.

Beste kinderen, kleinkinderen, familieleden, vrienden en geduren, dit afscheid is voor u vrij onverwacht gekomen. We zijn hier toch weinig op de wereld, een bloem, die even bloeit en dan vlug verwelkt. Toch was mijn leven schoon en gelukkig, omwille van uw grote zorgen, van uw vriendschap en oprechte genegenheid, waarmee U mij allen omringde en U speciaal, mijn beste Julia, die zo geweldig veel voor mij gedaan hebt, dat ik U daarvoor nooit genoeg kan bedanken.

Het was zo hartversterkend als vrienden, als één familie samen te leven en daarom had ik nog zo graag bij U gebleven, maar Gods Wil geschiede. Rekent voort op mijn voorspraak; wilt mij ook niet vergeten en bidt voor mij. Mocht het u verder goed gaan in het leven.

Bij dit droevig heengaan is Uw deelneming en Uw gebed een ware troost. Wil hiervoor onze innigste dank aanvaarden.

De families VAN DER POORTEN, DE MAESSCHALCK
RAMAN en OOSTERLINCK.

DR. D'HOOGHE - BONTINCK OVERMERE